

باقم آقای سرور خان جویا

مطبوعات و نشریات

و اسباب ترقی آنها

(۲)

پس از ینکه موضوع مطبوعات و مطابع را بوجب تفسیرات معینه مقاله خویش به پایان رسانیدم خوبست برویم سر قسمت نشریه، این موضوع هم بوطن ما در خلال پنجاه شصت سال تمام یا بیست و دو سال اخیر یک میزان با اعتدال را نیافه نمیگوئیم نشریات خوبی نداشته ایم و نمیتوانیم ادعای کنیم ناشرین ما راه حقیقت را نیافه اند، خیر ا در مطبوعات و نشریات گذشته و حاله ما اشخاص نیکی گذشته و اوراق خوبی گذشته و میگذا رند ولی ترقیات لازمه بمرور این زمان شامل عموم آنها نبوده بلکه مد و جزر و افراط و تفریطی درین عالم طبع و نشر دیده میشود که ما این تبدلات و اختلاف را چه بذوق و انجاماد روحیات ملی نسبت بدھیم و یا از حواری بشمریم که بطور موقت اسباب تنزل و ترقی ملکتی شده اند. بهر تقدیر این نکته را بسیاری از وطن داران باسواند ما فرمیده باشند: روز نامه و جراید یا مجلات پانزده روزه و ما هانه را که ما بنام نشریات یاد می کنیم طور که بصورت ظاهر دارای قطع و حجم معین هستند در عالم معنی هم تفاوت های دارند

که هر خواننده بیل و مسلک خویش از مطالعه آنها طالب یک نوع استفاده می باشد مثلاً یک خبرهای یومیه داخله و خارجه بکار دارد دیگری واقعات مهمه دنیا میجربد کسی اطلاعات علمی می خواهد شخصی معلومات فنی و اختراقات تازه آن را میخواهد بعضی باجتایعات و اخلاقیات علاقه دارد و برخی به ادبیات و تاریخ دلچسبی، و همین اصول و اساس ها باعث شده خواهد بود که تطور و امتیازات در نشرات ظاهر شده و برعلاوه روزنامه جات یومی وجود جراید هفتگی و مجلات هاهانه هم لازم افزاده بلکه سالنامه ها هم بی نفع ثابت نمی شوند، روح مطلب طرز افادة و اسلوب نگارش هر کدام آنهاست که یک دلچسبی و سهولتی محل استفاده طالبین واقع گردیده بتواند، دانایان، ناشر ما هر همان کسی را دانسته اند که آثار منتشره خویش را با مسلک و عقایدی معینه و ترتیبات مطلوبه فرق مختلفه خوانند گان ادامه داده و ترقیات آنرا از جنبه رضائیت ایشان تامین کرده باشد.

در نشریات و طنی ما بدون بعضی جراید که پیشتر هم آنها را استثنای کرده ایم در بعضی های دیگر این تراکت ها کتر مراعات شده مثلاً یک جریده که تماماً میدان قلم فرشانی او از دو صفحه بیش نبوده در سرلوحة آنها بطور طرلاني از قبیل: علمی، اخلاقی، اجتماعی و ... متجاوز از ۵ - ۶ مالکی را نشان داده اند ولی سرتایی آن جریده را هر گاه از نظر بگذرانید یکنیم صفحه یک سرمقاله است و دو سه خبری کوچکی در صورتیکه مطالب منتشره نه بسلک های جریده وزمان انتشار نسبتی دارد و نه بحیط منسوب و میل قارئین ربطی، چنانچه در اطراف این سرمقاله در محل خودش تفصیلانی خواهیم داد، غرض، امثال همین قضایا بمرور از اهمیت و دوام جراید ما کاسته قارئین مارا افسرده نویسند گان مارا خسته و مطابع را فرسوده ساخته است.

ترقی و تنزل مطبوعات و نشریات را بایستی هماره از ناصیه قارئین مشاهده کرده و همچنان قوه قلب نویسند گان را به استقامت در مشقات جریده نگاری نیز از اثر تمجید خوانند گان باید دانست، زمانیکه قارئین مطالب دلچسبی در صفحات جریده نیافتد از مطالعه خسته شده

واظه‌هار سردی می‌نمایند، برودت قارئین اضافه بر آنکه منافی تشویق و تمجید است طبعاً از عده مشترکین می‌کاهد این تقلیل مشترک در حالیکه خودش برای سقوط جراید ملی کافیست نگارنده‌های جراید رسمی را هم دل شکسته و از کار باز خواهد داشت در صورت عدم ذوق و شوق ناشر و نگارنده چطور می‌شود موسسه نشریاتی را دایر کرد، تصور نشود تنها سرمایه‌های کافی علمی یا مالی ناشرین اسباب ترقی نشریات می‌کردند و اضطرابین دلیل که درین موضوع یاوریم، اقدام یکنفر هموطن ما به ترقی یکی از جراید وطنی که پس از تزل شدیدی که یک جریده ۶ - ۷ ساله را در ولایت هرات نصیب شده بوده او می‌خواست به جان اسم ورسم نشریات را در آن سرزمین اشاء داده باشد در عین حالیکه طبعاً مایل و شایق بود بدورة نگارنده‌گی او جریده مترقی‌تر شده و بهتر مورد استفاده اهالی آنجا واقع گردد ولی دید معنویات جریده بکلی سقوط کرده و یک جریده نامور ۶ - ۷ ساله بیشتر از شصت نفر مشترک ندارد و معلوم هم نبود که آیا آن افراد از خوانندگان حقیقی هستند و یا مدت اشتراک آنها با تمام نرمیده، مقصد آنچه از علت سقوط آن مؤسسه مفهوم شد غیر از نوافع استعداد‌های مالی و علمی ناشر سابق آن بوده و فقط علت العلل عدم ذوق جریده نگاری و فقدان رضا نیت و دلچسپی قارئین و مشترکین آن جریده ظاهر گشت و در ظرف مدت شش ماهه مدت مشغولیت وی با پیش آمد حوادث ناگوار انقلاب داخلی که مازع بسی پیشرفت‌ها بود بتقریب پنج شصت و اخیراً در همان ناحیه کوچک عده مشترکین آن جریده از هزار و پنجصد نفر هم تجاوز کرد می‌تنها چیزی که علاوه بر ذوق خود او و تمجید خوانندگان برایش قوه قلب داده و یاری می‌کرد تشویقات زمامدار کل مملکتی بوده و بس.

الحاصل بعضی مطالی که از گذشته‌ها درین زمینه اثر مطالعات و مشاهدات بوده یا فعلًا احساسانی به نسبت ترقیات نشریات وطنی بخاطر خطور می‌کند شاید ب فایده نباشد آنها را بصورت مواد جداگانه در قید قلم آوریم:

اول - چنانچه در بالا ذکر نمودیم پس از اینکه مطابع خود مارا یک اصول عصری مرتب کرده و از نظافت‌های طباعت فراغت یافته، نوانstem مطبوعات و نشریات را با سلیقه‌های

خوب و زینت‌ها یا صفاتی مرغوبی دایر ساختیم ، شرط اول داشتن ذوق و عاطفه بل عشق است برای شخص مدیر و نگارنده یا مامور نشریات ، هر کسی باشد غرض ما از دارنده این عشق و عاطفه همان فردیست که از سرلوحة رسایل بحیث مسئول شناخته می‌شود چرا که بعضی جراید رسمی است و برخی ملی و باز جراید ملی در اغلب جاها که آزادی داشته و عمل آن را قادر و اهمیت انصیب باشد بسیاری افراد فاعل متمويل و طرفدار مطبوعات هستند که خودش مشغولیت دیگری داشته و امتیاز نشر جریده را از دولت متوجه خود گرفته بدون آنکه سطري از خود نگاشته و یاروزی هنگام طبع و نشر آن حاضر شده باشند از جیب خود مصارف آنرا پرداخه و نگارنده گی آن را به شخص دیگری محو ساخته‌اند این نگارنده‌ها همچون جریده به آثار خودشان دایر بوده و هم امیای شان پیلوی اسم صاحب امتیاز و یاد را اخیر مقالات شان ثبت می‌شود عیناً بهمان صفات باید متصف باشند و این عشق و عاطفه هم در هاد اینچنین اشتبه - اص بحدی و فرط و سرشار باید بود که تماماً آمال زندگی و هستی موجوده و موقعیت آینده خودشان را بر سر این عمل گذاشته و سربوی با آن دانند یقین داشته باشند که به هر پایه آثار شان در مملکت و وزیر و مشیر بشود شخصیت آنها نیز در جامعه محبوب می‌گردد و بر عکس اگر نشریات او سقوط کرد معنویات شخصی او هم در جامعه تزلزل کرده و اسم و رسمش از نظرها خواهد گردید کویا درین عالم امید واریهای حیات و بیم محییت و ممات هم تها قتلی دهنده و یاری کننده آنها همان عشق و عاطفه سرشار خواهد بود و بس .

دوم - برای نشریات از هر قبیل که باشد بمناسبات اهلیت و گنجایش همان اوراق منتشره و یا مفکرة ناشرین لازم است مسلکی معین بود که نگارنده‌ها در تمام موقع آن را نصب الین خود داشته و با مراجعات توافق باشند و رسم جریده اعمال خودشان را ادامه داده باشند خواه بطور معمول اداره کننده ، مسالک جراید را در پیشانی جراید و مجلات ظاهر آمر قوم دارند یا پیش خود مکتوم نمایند این موضوع شیوه‌نامی برای مؤسسات قائم کرده هم سهولتی برای طرفین فراهمی آورده افکار کارکنان نشریات را منتشر می‌سازد و نه مشترکین را پیش از اشتراك مشتبه و مردود و بعد اشتراك دوچار ندامت خواهد ساخت .

سوم — سبک نجیر یز عمدده ترین رمن ترقی مطبوعات و نشریات شناخته شده و این مسئله اهم ترین و ظیفه چیز نویسان است که مطالب منتشره را حق الامکان باستی بعبارات ماده و موزون در قید نگارش یا اورند و لو بکسانیکه عده دار نشرة علمی و فنی هستند بسیار گران تمام خواهد شد مقالات خود شان را برای استفاده عموم تهیه نماید اما چون هر طالب دانش و یعنی میل دارد زودتر و آسان تر بمقصد بررس و بالخاصه در محیط ما که بملحق ظانی عامه مستحق تر از خواص گفته می شوند دور از مردم وطن پرستی خواهد بود اگر نجیرین این زیستیات را بنفع جامعه تا درجه امکان بخود شان گواه ساخته باشند.

چهارم — ترتیب مقالات مندرجه جراید نیز در ترقی نشریات مدخلیت تامه دارد و این مسئله بشخص مدیر تعلق میگیرد خواه نگارنده خودش باشد و یا دیگری در ترتیب مقالات و اخبار موجوده و وارد وغیره مضمونین چه علمی و فنی باشد و چه اخبار داخله و خارجه، از اداره تهیه شده باشد و یا مقتبسات و تراجم، هنگام اندراج و تخصیص آنها بصفحات و سطونهای مجلات و جراید، اهمیت صفحات و موقعیت رسایل را هر کدام جدا گانه، نسبات مساوی داشتند تا دور از سایقه و بدون استحقاق هیچیک مضمونی مقدم و موخر ترتیب و حاضر طبع نشود چرا همان قسمیکه مضمونها در پستی و بلندی معنی تفاوتی دارند صفحات هم نزد قارئین دارای مقام و اهمیت متفاوتی است و یکی از ادله این تفاوتها از اختلاف قیمت های متعینه لوحیج جراید و مجلات خوبتر و اضخم میشود مثلا ناشر، هر گاه یک جریده ۴ صفحه داشته باشد و از اندراج اعلانی در صفحه ۴ سطری یکقران بخواهد از صفحه اول سطری دو روپه خواهد گرفت همچنان صفحات ۲ و ۳ درجات پائین تر از صفحه اول و بلند تر از صحیحه ۴ دارند، برای آنکه صحایف مقدم زودتر نظر خواننده را جلب مینمایند مطالب مهمترهم باستی در صحایف اول ترجیحگرد چه بام سر مقاله باشد و یا مقالات عالی و اخبار مهمه متأسفانه پیش نامه نگاران ما این سر مقاله طور دیگر تجسم کرده و یک مفهوم و معنای دیگری یافته که بسیار لازم می افتد در اطراف آن چند سطری نگاشته باشیم بعضی از این باب جراید ما از قدیم تا کنون بسیار یک امر ضروری دانسته

اند که اگر جریده هفته وار باشد و یا هفته دوبار حتی روزنامه بطور حتم باید یک سرمقاله بلند بالائی در اول آن ها تهیه به بینندی خیال آنکه موضوع سرمقاله یک علمی تعلق گرفته و یا بمسالک آن نسبت و در جامعه تاثیری داشته باشد ، اغلب این سرمقالات باصطلاح نویسنده گان ظریف ما آسمان و ریسمانی دریشه و بافته یک مقدمه طولانی اول آن یک ملت را باسانی باوج عنت صعود داده و به حضیض ذات نزول میدهدند و برای آن بالا رفتن و این پانین آمدن از دماغ خود دلا یا عجیب و غریب اقامه کرده و اخیراً بعدی گریزده اختتامش میدهدند ، تو نویسنده بخیال خود مغزور که بزر کترین و ظلیفه نامه نگاری را ایفا کرده و منتظر است هر کسی به اداره و بین راه باو تصادف کند تشکر گفه و تقدیری کند ولی نخواهد دافست علاوه آنکه از مردم پولی گرفته و وفقی ضایع ساخته نشریات را هم بطور سوی استعمال کرده که قارئین را گذشته از استفاده ، از مطالعه نیز رم داده و فی دماغ گردانیده است (به نگارنده های معاصری ما برخورد که نویسنده این سطور خود را ازین ذمہ استثنای کرده و بگفتند عیب دیگران لب جرم می گشاید خیر ، بزده هم یکوقتی درین عمل کم رفشاری های پر از توقعات بسی اوقات شکولیتی ورزیده ام برو حال) برای اینگونه جراید روزنامه جانی که زود زود در معرض انتشار گذاشته می شوند و نقشه نظر آنها خدمت بوسعت اطلاعات و تنویر جامعه منسوبه است اگر موضوعات مهمه اجهم اعی و پیشنهادات لازمه همان محیط را توانند بصورت یک سرمقاله کوچکی در آورند فقط مهمترین اخبار داخله و خارجه هم سرمقاله شده میتوانند اما در این نوع جراید و روزنامه جات سرمقالات ها فرضآ طرلا فی باشد ، و باید تمام یک صفحه را اشغال کرده و یا از صفحه اول او زکرده بدوام و سوم برستند نا شرین ما اینچنین مقالات را هر گاه دو و دو نیم ستون زیاده شود آن را در صفحات دیگر بطبع برسانند و یا بکلی یک حصة آن را در یک جریده گرفته و بقیه را باقی دارد و نا تمام گفته در شماره های آن منتشر نماید بهتر خواهد بود .

پنجم — نوع مضامین و کثرت عنایین در نشریات بسیار جالب توجه قارئین است اما اگر مضماین متنوعه در اطراف یکی دو موضوعی باشد که از مسالک مجلات و جراید بحساب آید ممکن است بیشتر توجه قارئین را بطرف خود جلب کرده در طرز افادة دلچسب تر و در

نتیجه مفید تر ثابت شوند.

فرض کنید مملکت یک مجله بجماعه (اقتصادی) معرفی شده و سلیقه ناشر در هر شماره آن یکرته مطالب عامی و فنی ، مقالات سیاسی و اجتماعی یا اخبار داخلی و خارجی که بعد ام اقتصاد ارتباطی دارند در زیر عناوین متعدده و گوناگونی جمع کرده و منتشر میدارند چون این همه همان از هر زبان و فلامی تنقید یاتائید کتنده همان یک مدعاست ولی به تغیر لوجه و آهنگ ، لذا طالبین مقاصد اقتصاد نه تنها در خود ها یک ذوق و رغبت مطالعه احساس کرده و باحال خسته کی ناپذیری همه آنها امر و رمیکنند بلکه استفاده شان مکمل تو شده و در یک فنی متخصص میگردند این طرز افاده نویسنده واستفاده خواننده بیشتر شیوه است بجز ضعیف البته وی اشتباهی که در تحت معالجه حکم حاذق است و باستی از غذاهم استفاده کنند ، نوع غذا بیقین و سیله رغبت مریض سقوط اشتهاست مگرچه با اغذیه مخالف هم است که تاول آن بنفع مریض تمام نی شود ولی اگر ازان یکی دوموادی که جزو پروگرام حکیم است به تغیر رنگ و ذایقه تهیه اغذیه شود هم با این میلان مسلوب الاشتبااغذاست و هم ازان عایل بدون تصور خطراتی امید صحت پیدا خواهد شد .

غرض همان آثاری که در خواننده تمايل و اشتهاي مطالعه ایجاد کرد او را بالضرور نزدیک بمنفعت ساخته و هم نویسنده را در ترقی نشریات قرین موفقیت خواهد گردانید .

ششم — تقریظ و انتقاد از مطالعی هستند که نشریات را بسی قابل اعتنای خواننده در تمايل جامعه بوسعت مطالعات و ادامه آن می افزاید ، نویسنده گان میداري که علاقه و احساسات وطن دوستی و ملت پروری خود شان را ازین راه بروز میدهند نه فقط نشریات خود شان را زنده نگهداشته و پر جوش و خوش میسازند بلکه در جامعه هم یک بیم و امیدی از انتشار این تقریظ و انتقاد تولید مینهایند ، اما درین عمل مهارت ناشرین و انصاف نویسنده گان مربوطیت تامه دارد که باید مقاصد بعاراتی ادا شوند تا از دایره نزاکت های ادبی خارج نشده و با غرض شخصی و نفسی تعلق نگیرد ، هم شرافت قلمی حفظ شود و هم مؤسسات حوقچار سکته و توقيف نگردد .

کارهای نیک و کارکنان خوب را در یک جامعه از نقطه نظر اعتبار حقیقی آن تقدیر و ستایش کنند شک نیست بزرگترین وسیله بهبودی امور و تشویق یالمیدواریمای ما مورین آن در آینده واقع می‌شود و همچنان اعمال نکوهیده و عمل زشت را هر گاه با فی آلا یشی تقویح و نکوهش نمایند البته برای مرتكبین و سارین اسباب عربق شده موجب تهدید و تهذیب افراد و انسداد طراوش اعمال ناهنجار آینده خواهد گردید.

در عین حال این بیم و آن امید اشخاص ذی‌مدخل و حساسین غاشا بین را برای همیشه از دور و نزدیک ب اختیارانه بمطالعه دعوت می‌نماید.

هم - د: طرز اقتباس از نشرات خارجی چند چیز را باید همیشه مقتبس داخلی مراعات کرده باشد مطالب مفید و مناسب جامعه، اخبار مهمه با تسلیل و قایع، اختصار مضمون با رعایت فهم خواننده‌گان یا تحریفات لازمه بهمراه آن. مثلاً با استثنای موضوعات علمی و فنی که اقتباس و ترجمه آن‌ها سرانجام نافع اند بعضی مقایلات سیاسی و اجتماعی در جراید خارجه دیده می‌شود که بنفع همان محیط نوشته شده و همان جامعه منسوب آن تطبیقاتی دارد و عیناً اقتباس آنها بدون آنکه برای جراید ما مضمون تهیه کنند در معنی مفید ثابت نمی‌شوند و یا همین طور اخباری است که مشعر و قایع جزوی داخلی آن محیط و برای همان حکومت و مملکت مهم است و نزد ما هیچ اهمیتی ندارد چه لازم که باقتباس آن پردازیم وقتی بیاد دارم که در بیکی از جراید مهم داخلی ما بعضی عنزل و نصب و تبدلات و تغیرات جزوی کوچکترین دوایریک حکومت خارج افغانستان خواننده می‌شد در صورتیکه از اندراج آن خبرها مقصود مقتبس بدون اشغال ستون‌های جریده و پیرایه عنوان اخبار خارجه چیز دیگری فهمیده نمی‌شد.

بلی برخی اطلاعات سیاسی از قبیل تغیرات کائینه‌ها و تبدلات قانونی یا مشی سیاسی حکومت‌های مشهور، معاهدهات دولتی، تشکیلات کافرانس‌ها، مسافرت‌های مهم وغیره واقعاتی که تمام دنیا بشنیدن اطلاعات آن اهمیت داده و در انتظار سیاست‌مندان داخلی هم دلچسپی دارد اگر اقتباس شود بسیار نافع است ولی درین موضوعات بعقیده ما

دور رویه اختیار گردد بہتر است : اولاً هرگاه برای نگارنده کان قدرت قلمی و یا فرصت شان مقتضی باشد این اطلاعات را خود مطالعه کرده و پس ازان بطور یک اجمالی سیاسی خلص و سوابق تاریخی آن موضوع را با نظریات و پیش‌بینی‌های خویش آمیخته در معرض مطالعه قارئین گذارند ، بعد اگر نظریه‌این واقعی خبرهای بجمله و بی سروته هم انتشار یابد ادراک آن برای خواننده آسان است والا صورت اولی امکان نداشته باشد سعی شود که عین خبرها پراکنده منتشر نگردیده و تماماً این‌گونه اطلاعات یک رشته تسلیل نشر شود .

گاه وقت می‌شود اطلاعات موجوده که بدست رس یک ناشر است نواقصی دارد مثلاً اطلاع چند روز بعد یک کانفرانس از یک جریده مقتبس گردیده و ماقبل آن موجود نیست جهد ورزند که پیشتر از نشر سابقه آن را تهیه و تکمیل کرده گیرم جراحت گذشته آن سلسله بدست نیامد از محل دیگری با تعین مأخذ اختصاری نمایندوا اگر آنهم نشود از مطالعات خود آنچه در محفظه دماغ داشته باشد چند سطر مختصری در اول یا آخر آن بنویسد کویا بزرگترین تسهیلاتی برای خواننده فراهم کرده و هم در اهمیت نشریات خویش افزوده خواهد بود .

هشتم — تصحیح الفاظ و عبارات عموم در مطبوعات و رسانی موقوته اگرچه بظاهر از جزویات امور بحساب آمده و این ضرب المثل بسیار عمومیت دارد : عاقلان بی نقطه نزوند ، اما در عین حال این عمل را می‌شاید بنظر اهمیتش دید چرا بسیار اتفاق افاده که هنگام طبع جزوی اشتباهات لفظی که ناشی از عدم دقت ناشر و یا غفلت مصحح بوده تغییر فاحشی در معنی داده و از اهمیت مهمترین مقالاتی کاسته است چه مرد با آن که تقدم و تاخر یا سهو و اشتباهی واقع شود ، درست است که علماً خطوط بی نقطه و اعراب حتی کلمات و جملات غلط را از روی استعداد علمی خود شان صحیح می‌خوانند ولی ما با یستی فکر کنیم که اول هر مشترک وقاری می‌عالمند نیست و باز اگر عالم باشند برای آنکه در نظر دیگران اظهار فضیلی کرده باشند ممکن نیست از استهزاء خود داری کنند پس برای سهولت خواندن گان کم علم و حفظ شنوایات مؤسسه‌ها لازم است در تصحیح نهایت موازنی بجای آورده شود بلکه یک اصل مهم در تصحیح که از مسائل علمی است و هم بتجربه رسیده اینست که مصحح باید غیر از شخص

نگارنده باشد چرا که صاحب اثر هنگام تصحیح بعلی که از آن نسخه در ذهن خویش
خاطره های موجود دارد بالفاظ زیاد دقیق نمی شود لذا زود گذشته و نمی تواند ما تند
شخص ثانی که به نگارش او نسبتاً نا آشناست هر جای توقف کرده با نگاه خورده گیری
دیده و با آخره تصحیح کند.

نهم - توزیع رسانیل موقته هم بنویشه خود دارای اهمیتی است مخصوص نزد افرادی که
بعالمه اخبار مانوس و علاقه مندانند، مانند عادت بعضی عمل های که انسانها بد و آفرینی
برای تهیجات خویش بکار میبرند و با آخره آن خو گرفته واژ ترک وقت آن منجر
میگردد ، بمعتا دین مطالعه هم تعطیل روز و هفته بجلات و جراید از میعاد معینه بهثابه ماه و سالی
شدت انتظار دارد با نتایج و خیم تری مثلا نرسیدن بعضی عمل ها از قبیل سگرت و نصوار
و غیره اگر انتظار سنگین و درد سر شدیدی دارد ممکن است بترک عادت منجر شده
و در نتیجه برای سلامت مزاج اشخاص متمرث مری باشد لیکن ترک مطالعه با آخره موجب
انجیاد روح خواننده ها شده و به کمایی بازار نشریات بل سقوط دستگاه علم و معارف
خاتمه می یابد .

فلهذا ناشرین ما را است همان طوری که درطبع و انتشار و ترتیبات رسانیل میکوشند تابنظام
ونظافتی انجام وظیفه نمایند این اصل را هم باید از فروع نشمرده او قات نشر و توزیع را
بیعا دی که در اول تا سیس معین میکنند مواظبت نمایند تاغفلت و عطالتی واقع نگردد .

